nguyện đều mang lại kết quả. Rốt cuộc thì ngươi có ý gì đây?

Đ: Chẳng có gì mâu thuẫn ở đây cả. Phần lớn mọi người chỉ cầu nguyện sau khi mọi chuyện đã an bài. Theo lẽ tự nhiên, khi họ cầu nguyện thì tâm trí họ đã bị lấp đầy bởi nỗi sợ hãi rồi, do vậy mà những lời cầu nguyện đó không được đáp trả. Chà, họ đã để lộ ra những nỗi sợ hãi của mình rồi.

Người cầu nguyện với mục tiêu xác định và niềm tin rằng họ sẽ đạt được mục tiêu đó sẽ khiến các quy luật tự nhiên vận hành nhằm biến những khao khát vượt trội của một người thành những thực thể tương đương. Tất cả là kết quả của việc cầu nguyện.

Lời cầu nguyện tiêu cực sẽ chỉ mang lại những kết quả tiêu cực và lời cầu nguyện tích cực sẽ mang lại những kết quả tích cực và xác định. Có điều gì đơn giản hơn thế nữa không?

Những người chỉ biết than phiền và xin Chúa chịu trách nhiệm về tất cả những khó khăn của họ, đáp ứng mọi nhu cầu và sự xa hoa của cuộc sống quá lười biếng của họ để tạo ra những thứ họ muốn và biến chúng thành hiện thực thông qua sức mạnh tâm trí của chính họ.

Khi bạn nghe thấy một người cầu xin điều gì đó mà lẽ ra anh ta nên tự giành lấy nó bằng nỗ lực của chính bản thân mình, chắc chắn là bạn đang nghe một người buông thả cầu nguyện rồi. Trí tuệ Vô hạn chỉ ưu ái cho những người hiểu và thích ứng với các quy luật của Người. Người không phân biệt nếu ai đó có tính cách tốt hay nhân cách dễ chịu. Những thứ đó giúp con người hòa hợp với những người khác hơn trên con đường mình phải đi qua trong hành trình cuộc sống nhưng sức mạnh đáp trả những lời cầu nguyện lại không bị những đức tính tốt đẹp gây ấn tượng. Quy luật của tự nhiên là: "Biết những gì các ngươi muốn, thích nghi với các quy luật của ta và rồi các ngươi sẽ có được nó."

Câu hỏi và câu trả lời trên đẩy ranh giới của những lời phê bình của Napoleon Hill về các tôn giáo có tổ chức đối đầu với tinh thần và trách nhiệm cá nhân của con người.

H: Điều đó có hòa hợp với những lời răn của Chúa Giê-su không?

Đ: Vô cùng hòa hợp. Nó còn hòa hợp với lời răn dạy của tất cả các nhà triết